

WPROWADZENIE

Dwuczęściowy artykuł autorstwa Profesora Juliusza Domańskiego różni się od pozostałych publikacji w tym numerze „Roczników Humanistycznych” przede wszystkim czasem powstania. Ponadto napisany został po łacinie, ale to akurat nie powinno dziwić filologów klasycznych. Artykułem tym redakcja proponuje nowy dział, a mianowicie *Z archiwum filologii klasycznej*. W miarę potrzeb i możliwości byłyby tu umieszczane artykuły napisane przez znanych filologów klasycznych wiele lat temu i do tej pory niepublikowane. Pan Profesor Domański jako pierwszy dostarczył do publikacji część swojego doktoratu, która z powodów pozanaukowych „nie zmieściła się” w drukowanej wersji jego pracy doktorskiej, wydanej na początku lat sześćdziesiątych ubiegłego wieku. Píše o tym zresztą sam we wstępie do swego artykułu. Czy jest sens wydawać artykuł sprzed pięćdziesięciu lat? Ktoś może zarzucić, że zmieniła się metodologia badań literackich, że bibliografia jest nieaktualna oraz że teraz mało kto pisze po łacinie, która poza środowiskiem filologów klasycznych jest już językiem nie tylko martwym, ale i nieznanym. Otóż zarzuty te po zapoznaniu się z tekstem Profesora Domańskiego okazują się chybione. Metoda zastosowana przez autora okazuje się nadal przydatna do badania tekstów renesansowych, widać też wielką dociekliwość naukową i erudycję autora (pamiętajmy, że w czasie pisania był młodym człowiekiem). No i ta wspaniała łacina – jasna i zrozumiała, a jednocześnie wyszukana stylistycznie. Wydaje się, że dla obecnego pokolenia filologów klasycznych (nie tylko tych najmłodszych) zapoznanie się z tym artykułem może być prawdziwą ucztą duchową i intelektualną.

Dlatego też zachęcamy innych autorów do przeszukania swoich szuflad, w których ukrywają się (być może) z różnych powodów zapomniane prawdziwe perełki z dziedziny filologii klasycznej i neolatynistyki, i do opublikowania znalezisk na łamach „Roczników Humanistycznych”.

Andrzej Budzisz
Instytut Filologii Klasycznej KUL

